

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр.*** 20.08.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – ***, в публично заседание проведено на тридесет и първи юли през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 382/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от В.С.С.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2593, с което ѝ е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че актът не съответства на целта на закона и отпуснатото ѝ обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде изменено и да ѝ се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензирания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището ѝ в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община ***. Жалбоподателката поддържа жалбата и иска отпускане на цялата сума по оценката.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира за оставяне без уважение на жалбата. Излага доводи, че на всички правоимащи лица, на които жилищата им са обявени за разрушаване се предоставя сума в размер на 10 000лева и в случая е отпусната сума в такъв размер. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд ***, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, участник в административното производство и разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 13/Д-841 от 04.03.2013г., приложено по делото ведно с

обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 188 от 22.05.2012г. до Кмета на община *** жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община *** е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани вида и характера на вредите. Комисията е дала заключение, че по сградата има недопустими деформации и слягания. Носещите стени са наклонени и напукани.

Становището на експертите е, че сградата не е годна за експлоатация и е опасна за обитаване. Даденото проектно решение е разрушаване на сградата, като количествено-стойностната сметка е в размер на 17 670 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 38 797 995 лева, от който 10 000 000 лв. за възстановителна помощ, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто - да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата, а за всички останали оценки над тази стойност помощта да е в размер на 10 000 лева, в която се включват разходи за проектиране и препоръки за изграждане на допълнителна строителна конструкция. С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53''б'' под т. 2593, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателката, засегнато от природно бедствие в размер на 10 000 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Закона за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган - МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Акта, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е

внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и това безспорно се установява от доказателствата по делото. При това положение ответника е следвало да издаде акта при стриктно спазване разписаните правила в ПОД на МКПВ при МС, касателно чл. 22 и след изясняване на всички факти и обстоятелства имащи значение за случая, в това число и да назначи експертиза, в случай, че не приема изготвената такава приложена по делото. От доказателствения материал по делото, които като неоспорен от страните се ценят в цялост е видно, че административния орган е започнал процедура по предоставяне на средства за възстановителна помощ на пострадало от природно бедствие-земетресение лице. В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо, което в случая не е сторено. Не подлежи на доказване и е безспорно, че населението на цялата община *** и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. След като ответника е приел, че молителката е пострадало лице от природно бедствие е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране по реда на чл. 22 от правилника, във връзка с чл. 29, ал. 2 от правилника и пар. 1 от допълнителните му разпоредби. Доказателства за спазване на тези норми от страна на ответника по жалбата не са налице. В административната преписка съществува доклад за предоставяне на средства, но в него не е застъпено принципно решение касателно сгради обявени за разрушаване. В него се говори за нарушена конструкция на сгради, за последващи действия по проектиране и препоръки за изграждане на допълнителна строителна конструкция, но не и за сгради обявени за негодни, опасни и подлежащи на разрушаване, т.е в казуса липсват мотиви, от които да е видна волята на органа. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който не успя да докаже как е определил размера на помощта за възстановяване. При липса на изложени фактически и правни основания, както и на мотиви в тази връзка, защо не приема изготвеното конструктивно становище, ведно с оценителната експертиза настоящия състав намира, че е налице съществено процесуално нарушение на административно производствените правила и не може да осъществи цялостен контрол за

законосъобразност върху атакувания акт в частта, с която е отказал да предостави средства до размера на експерт-оценителите.

Дали се дължи подпомагане в претендирания от жалбоподателката размер е въпрос, на който следва да отговори ответника по жалбата при новото произнасяне. По отношение на констатираните по-горе нередности състава приема, че при издаването на акта са нарушени разпоредбите на чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК и акта следва да се отмени и делото да се изпрати като преписка на МКВП при МС за произнасяне, в частта за разликата от 10 000лв. до размера посочен от експерт оценителите, съобразен с конструктивното становище и при спазване на чл. 22, във вр. с чл. 29, ал. 2 и пар. 1 от правилника.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. и чл. 173 от АПК, съдия при Административен съд ***

Р Е Ш И:

Отменя по жалбата на В.С.С.,*** решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2593, в частта, с която ѝ е предоставена помощ в размер различен от посочения от експерт оценителите.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВП при МС за произнасяне по искането на В.С.С.,*** заявено с молба вх. № 188 от 22.05.2012г. касателно разликата до 17 670лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: